

אֲתֵנוּ כְּמִרְגָלִים אֶת הָאָרֶץ וְנֹאמַר אֵלָיו כְּנִים אֲנִיחֶנּוּ לֹא
 הָיְינוּ מִרְגָלִים שְׁנַיִם עֶשֶׂר אֲנִיחֶנּוּ אֲחִים בְּנֵי אֲבִינוּ הֲאֵלֶּיךָ
 אֵינֵנוּ וְהִקְטַן הַיּוֹם אֶת אֲבִינוּ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וַיֹּאמֶר אֶל־עֹנֵם
 הָאִישׁ אֲדֹנָי הָאָרֶץ בִּזְמַת אֲדַע כִּי כְנִים אַתֶּם אֲחִיכֶם
 הַלְאֵלֶּיךָ הֵיחִיו אֶתִּי וְאֶת רַעְיוֹן בְּתִיכֶם קָדְחוּ וְלָכֵן וְהִבִּיאוּ
 אֶת אֲחִיכֶם הִקְטַן אֵלָי וְאֲדַעֲכֶם כִּי לֹא מִרְגָלִים אַתֶּם כִּי
 כְנִים אַתֶּם אֶת אֲחִיכֶם אֲהַן לָכֵן וְאֶת הָאָרֶץ תִּסְחֹרוּ וְהָיָה
 חֶם מִרְיָקִים שִׁקְיָהֶם וְהָיָה אִישׁ צָרוּר כִּסְפוֹ בִּשְׂקוֹ וַיֵּרֶאוּ
 אֶת צָרוּת כִּסְפֵיהֶם הַמָּוֶה וְאֲבִיהֶם וַיִּירָאוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 יַעֲקֹב אֲבִיהֶם אֲתִי שִׁכַּלְתֶּם יוֹסֵף אֵינֵנוּ וְשִׁמְעִיךָ אֵינֵנוּ וְאֶת
 בְּצִימֹן הִקְדַּחוּ עָלַי הֵיוּ כֹלֵלִים וַיֹּאמֶר רַאבוּן אֵל אֲבִיו לֵאמֹר
 אֶת שְׁנֵי בְנֵי תְמִית אִם לֹא אֲבִיאוּ אֵלַיךְ תִּהְיֶה אֲתוֹ עַל־
 יָדִי וְאֲנִי אֲשִׁיבֶנּוּ אֵלַיךְ וַיֹּאמֶר לֹא יָרֵד בְּנֵי עִמְכֶם כִּי אֲחִיו
 מֵת וְהוּא לְבָדוֹ נִשְׂאָר וְקִרְאֵהוּ אֲסֹן בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ
 בָּהּ וְהוֹרְדֶתֶם אֶת שִׁיבְתִי בְּיַד שְׂאוֹנֵה וְהָרַעַב כָּבֵד בְּאֶרֶץ
 וְהָיָה כֹּאשֶׁר כָּלוּ לֹאכַל אֶת הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הִבִּיאוּ מִמִּצְרַיִם
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם שִׁבוּ שָׁבוּ לָנוּ מֵעַתָּה אֲכַל וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו יְהוּדָה לֵאמֹר הֵעֵד הֵעֵד בְּנֵי הָאִישׁ לֵאמֹר לֹא תִרְאוּ
 פָנַי בְּלֹתִי אֲחִיכֶם אֲתֶכֶם אִם יֵשֶׁךְ מִשְׁלַח אֶת אֲחִינִי אֲתֵנוּ
 צָרָה וְעִשְׂבֵרָה לָךְ אֲכַל וְאִם אֵינְךָ מִשְׁלַח לֹא צָרָה כִּי
 הָאִישׁ אָמַר אֵלֵינוּ לֹא תִרְאוּ פָנַי בְּלֹתִי אֲחִיכֶם אֲתֶכֶם
 וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל לְמַה הָרַעַתֶּם לִי לְהַגִּיד לְאִישׁ הָעֵד לָכֵן
 אֵלֶיךָ וַיֹּאמְרוּ שְׂאוֹל שְׂאוֹל הָאִישׁ לָנוּ וְלִמְנוּכָהֵנוּ לֵאמֹר
 הָעֵד אֲבִיכֶם חַי ה' אִישׁ לָכֵן אֵלֶיךָ וְעַד לֹא עָלַי הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה הִידוּעַ צָדַע כִּי יֹאמֶר הוֹרִידוּ אֶת אֲחִיכֶם וַיֹּאמֶר
 יְהוּדָה אֵל יִשְׂרָאֵל אֲבִיו שְׁלַח הַנֶּעֱר אֲתִי וְתִקְוָמָה וְנִלְכָה
 וְנָחִיזָה וְלֹא נָמוּתָה גַם אֲנִיחֶנּוּ גַם אֲתָה גַם טַפְּנוּ אֲנִי אֶעֱרַבֶנּוּ
 מִיָּדִי תִבְקָשֶׁנוּ אִם לֹא הִבִּיאתִיו אֵלַיךְ וְהִצַּעְתִּיו הִקְטַן

וזחטאתי לך כל הימים כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו
 זה פעמים ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת
 עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מזמרה
 מעט צרי ומעט דבש נמאת ולט בטנים ושקדים וכסף
 משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמותחתים
 השיבו בידכם אוכלי משנה הוא ואת אחיכם קחו וקומו
 שובו אל האיש ואל שדי ותן לכם רחמים לפני האיש
 ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי
 שכלתי ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף
 לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני
 יוסף וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו
 הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והתן כי אדתי
 יאכלו האנשים בצהרים ויעש האיש כאשר אמר יוסף
 ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף וייראו האנשים כי
 הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתנו
 בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עליו ולהתנפל עריו
 ולקחת אתנו לעבדים ואת דמורינו וישו אל האיש אשר
 על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית ויאמרו בי אדני ירד
 ירדנו בתחלה לשבר אכל ויהי כי באנו אל המכון
 ונפתחה את אמתחתנו והנה כסף איש בפי אמתחתנו
 כספנו במשקלו נשב אתו בידנו וכסף אחר הורדנו בידנו
 לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתנו ויאמר
 שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם
 מטמון באמתחתים כספכם בא אלי ויוצא אלהם ארז
 שמעון ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים
 וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם ויסעו את המנחה
 עד בוא יוסף בצהרים כי שמיעו כי שם יאכלו לחם ויבא
 יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה
 וישתחו לו ארצה וישאל להם שלום ויאמר שלום
 אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי ויאמרו שלום
 לעבדך לאבינו עודנו חי ויקרו וישתחו וישא עינו וירא
 את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הנה אחיכם הקטן אשר